

Sygn. akt III Cz 1796/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędziowie SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 stycznia 2015 r.

sprawy z powództwa B. W.

przeciwko J. D. (1) (D.)

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 1 września 2014 r., sygn. akt I Nc 2731/13

postanawia :

oddalić zażalenie.

SR(del.) Maryla Majewska - SSO Leszek Dąbek SSO Andrzej Dyrda

- Lewandowska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 1 września 2014r. Sąd Rejonowy w Zabrze odrzucił zażalenie J. D. (2) wobec nieusunięcia braków fiskalnych zażalenia w przepisany terminie w oparciu o art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie wniósł pozwany J. D. (2) domagać się jego uchylecia oraz rozpoznania sprawy na nowo, a w konsekwencji o umożliwienie mu dokonania opłaty od zażalenia na postanowienie o odrzuceniu zarzutów w kwocie 106 zł oraz opłaty od zarzutów w wysokości 396 zł, a także o merytoryczne rozpoznanie istoty sprawy związanej z wekslem. W uzasadnieniu podniósł, że nie doręczono mu wezwania do uiszczenia opłaty od zażalenia, o którym to fakcie, dowiedziała się dopiero z treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odpis zarządzenia z 15 lipca 2014r. zobowiązujący pozwanego do usunięcia braku fiskalnego poprzez uiszczenie opłaty od zażalenia w kwocie 106 zł został doręczony wnioskodawcy w dniu 5 sierpnia 2014r. poprzez zastosowanie doręczenia zastępczego (per aviso).

Stosownie do art. 139 § 1 k.p.c., w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.

Doręczenie to, na podstawie art. 13 § 2 k.p.c., jest również stosowane w postępowaniu wieczystoksięgowym.

Zgodnie z § 6 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2013r. poz. 1350) przewidziane w art. 139 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego zawiadomienie dla adresata o pozostawieniu przesyłki sporządza doręczający, wskazując w nim placówkę pocztową operatora lub urząd gminy, z którego przesyłkę należy odebrać w ciągu siedmiu dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia; zawiadomienie pozostawia w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej. Po pozostawieniu zawiadomienia o możliwości odbioru przesyłki we właściwej placówce pocztowej operatora lub właściwym urzędzie gminy doręczający: dokonuje adnotacji o niedoręczeniu przesyłki na formularzu potwierdzenia odbioru oraz adnotacji "awizowano dnia" na stronie adresowej niedoręczonej przesyłki i składa swój podpis oraz oddaje przesyłkę niezwłocznie do właściwej placówki pocztowej operatora lub właściwego urzędu gminy. Placówka pocztowa operatora lub urząd gminy potwierdza przyjęcie od doręczającego awizowanej przesyłki przez umieszczenie na przesyłce odcisku datownika i podpisu przyjmującego pracownika. Awizowaną przesyłkę przechowuje się w placówce pocztowej operatora lub urzędzie gminy przez siedem kolejnych dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia, o którym mowa w § 6. (§ 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości) Jeżeli osoba uprawniona nie zgłosi się po odbiór przesyłki złożonej w placówce pocztowej operatora w tym terminie, placówka pocztowa operatora sporządza, według wzoru, powtórne zawiadomienie o możliwości jej odbioru w terminie kolejnych siedmiu dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia, które doręczający niezwłocznie pozostawia w drzwiach adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej. (§ 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości) Przesyłkę niepodjętą placówka pocztowa operatora opatruje na stronie adresowej adnotacją "nie podjęto w terminie" oraz odciskiem datownika i wraz z formularzem potwierdzenia odbioru odsyła sądowi wysyłającemu niezwłocznie po upływie ostatniego dnia do odbioru przesyłki. (§ 10 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości).

Na podstawie przywołanych regulacji prawnej, dokonywane jest tzw. doręczenie zastępcze (per aviso) opierające się na wzruszalnym (poprzez instytucję przywrócenia terminu wskazanej w art. 168 k.p.c.) domniemaniu prawnym, że doręczane pismo dotarło do rąk adresata. Pomimo, iż z punktu widzenia uczestnika procesu narażonego na negatywne skutki prawne tego domniemania, przyjęte domniemanie może budzić wątpliwości natury konstytucyjnej, należy w tym miejscu wskazać, że w żaden sposób nie prowadzi ono do naruszenia konstytucyjnie gwarantowanego prawa do sądu z art. 45 Konstytucji RP, co stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia z dnia 15 października 2002r. (SK 6/02). Niemniej jednak, biorąc pod uwagę skutki prawne, jego skuteczność jest uzależniona od rygorystycznego dochowania wszystkich wymagań dla tego sposobu doręczenia. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2004r., III CK 226/02, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2008r., IV CZ 51/08; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2005r., IV CZ 216/04).

W niniejszym postępowaniu powyższe rygory zostały dochowane. Przesyłka była podwójnie awizowana, w odstępie kolejnych 7 dni tj.: 21 lipca 2014r. i 29 lipca 2014r. Wobec nieodebrania przesyłki, pomimo powtórnego awizo, z upływem wskazanego powyżej terminu (tj. 29 lipca 2014r.) należało zastosować fikcję prawną doręczenia. Doręczenie to nastąpiło 5 sierpnia 2014r. i od tego terminu rozpoczął swój bieg termin do uiszczenia przez pozwanego opłaty od zażalenia.

Zgodnie z art. 130 § 1 k.p.c., jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem

zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Przepis ten na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 368 § 1 k.p.c. ma zastosowanie również w postępowaniu zażaleniowym. Wobec zatem uznania, że zobowiązanie zostało doręczone 5 sierpnia 2014r., opłatę należało uiścić do 12 sierpnia 2014r. We wskazanym terminie pozwany tej opłaty nie uiścił, w związku z czym, Sąd Rejonowy zasadnie zażalenie dorzucił, opierając swoje rozstrzygnięcie na art. 370 k.p.c. w związku z art. art. 397 § 2 k.p.c.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. , orzekł jak w sentencji.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Andrzej Dyrda